

LANCA (1) *sb f*

Pierwsze a pochylone.

pl [G lãnc.] ◊ A lãnce.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Rodzaj broni składającej się z długiego drzewca i osadzonego na nim żelaznego grotu, kopia: zákopa bláchy želázne w zięmię/ á thám co flábe želázo rdzá zie/ iedno drzeń želázny zoftánie/ z ktorego czynią zbroię/ miecze/ lance y inne bronie. BielKron 280v; [Anno 1565 [...] emi Norimberge ferramenta ad hastas longas, quibus pedites Germani utuntur vulgo lancz, Spieseisen numero 1400 RachDworu 117].

Synonimy: drzewce, drzewo, kopija, proporzec.

ZZie